

ες εξήντα επτά χιλιάδες ενενήντα) γαλλικών φράγκων (FFR) στην εταιρεία Laboratoires Pharmaceutiques Bergaderm SA και 161 309 995,33 (εκατόν εξήντα ένα εκατομμύρια τριακόσιες εννέα χιλιάδες εννιακόσια ενενήντα πέντε φράγκα και τριάντα τρία εκατοστά) στον Jean-Jacques Gourpil.

- να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενάγοντες, η εταιρεία Laboratoires Pharmaceutiques Bergaderm SA και ο πρόεδρος γενικός διευθυντής της επιχειρήσεως αυτής, Jean-Jacques Gourpil, που κατέχει το 99,875 % του κεφαλαίου, άσκησαν αγωγή αποζημίωσης λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας κατά την έννοια του άρθρου 215 δεύτερο εδάφιο και του άρθρου 178 της συνθήκης ΕΚ. Η εταιρεία Laboratoires Pharmaceutiques Bergaderm SA, που στις 6 Ιουλίου 1995 τέθηκε υπό δικαστική εξυγίανση και τον Οκτώβριο του 1995 υπό εκκαθάριση, ασκούσαν δραστηριότητα στην αγορά παραφαρμακευτικών και καλλυντικών προϊόντων. Ένα από τα τρία προϊόντα της επιχειρήσεως είναι το Bergasol, αντηλιακό λάδι που περιέχει, μεταξύ άλλων, αιθέρια έλαια κίτρου τα οποία περιέχουν μια χημική ουσία, ένα τύπο φουροκουμαρίνης (ψωραλένιο), το 5-MOP.

Στις 10 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή εξέδωσε τη 18η οδηγία 95/34/ΕΚ, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο των παραρτημάτων II, III, VI και VII της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα, με την οποία η Επιτροπή περιορίζει το ανώτατο όριο περιεκτικότητας των αντηλιακών σε φουροκουμαρίνες (ψωραλένια) σε 1 mg/kg.

Οι ενάγοντες φρονούν ότι, με την αμφισβητούμενη αυτή προσαρμογή, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να ενημερώνει δηλαδή συνεχώς τις οικείες πηγές επιστημονικών πληροφοριών, πράγμα που απαιτεί τη διεξαγωγή επιστημονικής συζητήσεως με δυνατότητα αμφισβήτησεως, μάλιστα δε και την αντιπαράθεση των ενδεχομένως αποκλινοσών επιστημονικών απόψεων. Κατά τη γνώμη της, η Επιτροπή αγνόησε την προφανή διάκριση μεταξύ της χημικής καθαρής ουσίας και του τελικού προϊόντος, του Bergasol, διότι η οδηγία «καλλυντικά» αντιμετωπίζει το καλλυντικό στο σύνολό του, και βαρύνεται με σοβαρή παράβαση των θεμελιωδών αρχών και των δικαιωμάτων που αντλούν οι ενάγοντες από την οδηγία «καλλυντικά», και συγκεκριμένα με καταστρατήγηση των νομικών μέσων που προβλέπει η οδηγία αυτή. Η τελευταία αφορά στην πραγματικότητα μόνο τους ενάγοντες και το προϊόν Bergasol· η Επιτροπή χρησιμοποίησε την οδό της οδηγίας διότι η οδηγία έχει δεσμευτικό ρυθμιστικό αποτέλεσμα και δεν μπορεί να προσβληθεί ευθέως από τα υποκείμενα δικαίωτα.

Κατά τους ενάγοντες, ο περιορισμός σε 1 mg/kg του ανωτάτου ορίου περιεκτικότητας των αντηλιακών προϊόντων στην ουσία 5-MOP συνιστά μέτρο δυσαναλόγως επαχθές και ακατάλληλο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει, δεδομένου ότι η προσοασία της ανθρώπινης υγείας μπορεί να εξασφαλιστεί από την ίδια τη σύσταση του προϊόντος Bergasol, θεωρουμένου στο σύνολό του, δηλαδή χάρι στο συνδυασμό της ουσίας 5-MOP με τα κατάλληλα ηλιακά φίλτρα και έκδοχα. Εν προκειμένω η Επιτροπή αγνόησε το

δίδυμο σύστημα που της επιβάλλει η οδηγία «καλλυντικά», δηλαδή την υποχρέωση προηγούμενης διαβουλεύσεως με την επιστημονική επιτροπή και το γεγονός ότι η αρμοδιότητά της εξαρτάται από τη θετική γνώμη της Επιτροπής για την προσαρμογή.

Η συμπεριφορά αυτή της Επιτροπής αποτέλεσε την άμεση και καθοριστική αιτία της σημαντικής οικονομικής ζημίας που υπέστη η επιχείρηση και προσωπικώς ο Gourpil, ζημία η οποία συνίσταται σε διαφυγόν κέρδος, έξοδα για έρευνες και διαφήμιση, έξοδα πραγματογνωμοσύνης και δικηγόρων καθώς και έξοδα απολύσεως προσωπικού.

Προσφυγή των SA Samor, Hubert Segaud και Monique Segaud κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 1996

(Υπόθεση T-201/96)

(97/C 54/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρεία SA Smanor, που εδρεύει στο Saint Martin d'Ecublei (Γαλλία), ο Hubert Segaud και η Monique Segaud, κάτοικοι Saint Martin d'Ecublei (Γαλλία), εκπροσωπούμενοι από την Laurence Roques, δικηγόρο Val de Marne, άσκησαν, στις 9 Δεκεμβρίου 1996, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει την παράλειψη της Επιτροπής.
- βάσει του άρθρου 215 της συνθήκης, να κρίνει ότι η Επιτροπή υπέχει εξωσυμβατική ευθύνη, τόσο έναντι της εταιρείας SA Smanor όσο και έναντι του ζεύγους Segaud, που είναι ιδρυτές και έμμισθοι διευθυντές της εταιρείας, της οποίας και κατέχουν την πλειονότητα των μετοχών, και οφείλει να τους αποζημιώσει με το ποσό των 4 562 884 Ecu.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 14 Ιουλίου 1988, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε απόφαση⁽¹⁾ επί αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 έως 36 της συνθήκης ΕΟΚ και των άρθρων 5, 15 και 16 της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, που είχε υποβάλει στο Δικαστήριο το Tribunal de Commerce de l'Aigle. Το προδικαστικό ερώτημα είχε ανακύψει στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγιάσεως κατόπιν δικαστικής αποφάσεως κατά της εταιρείας Smanor SA, ενώπιον του Tribunal de l'Aigle.

Κατόπιν της αποφάσεως αυτής, οι ενάγοντες ζήτησαν με επανειλημμένες αιτήσεις την επέμβαση της Επιτροπής προκειμένου να εξασφαλιστεί η εκτέλεση της αποφάσεως από το Γαλλικό Δημόσιο. Οι ενάγοντες φρονούν ότι η Επιτροπή άφησε στο Γαλλικό Δημόσιο πλήρη διακριτική ευχέρεια και

πλήρη ελευθερία να χρησιμοποιήσει όλες τις εσωτερικές νομικές διατάξεις προκειμένου να εκμηδενίσει το αποτέλεσμα των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου που διευκρινίστηκαν με την απόφαση, θίγοντας κατ' αυτό τον τρόπο σοβαρά την ενότητα και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου.

Επιπλέον, οι ενάγοντες φρονούν ότι η σωρευθείσα ζημία που οφείλει να επανορθώσει η Επιτροπή, η οποία φέρει ευθύνη λόγω της παραλείψεώς της, ανέρχεται σε 25 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα αξίας 1988, ποσό στο οποίο προστίθεται η διόρθωση λόγω διολισθήσεως του νομίσματος από την ανωτέρω ημερομηνία, δηλαδή ποσοστό 1,19% (συνολικό ποσό: 4 562 884 Ecu).

(¹) Συλλογή 1988, σ. 4489.

Προσφυγή της SA Embassy Limousines & Services κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 1996

(Υπόθεση T-203/96)

(97/C 54/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η SA Embassy Limousines & Services, με έδρα το Diegem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον Eric Boigelot, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, άσκησε, στις 10 Δεκεμβρίου 1996, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να επιβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να πληρώσει στην προσφεύγουσα ποσό 24 267 910 βελγικών φράγκων (FB) (εικοσιτεσσάρων εκατομμυρίων διακοσίων εξήκοντα επτά χιλιάδων εννιακοσίων δέκα βελγικών φράγκων), με την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης, ως αποζημίωση για την οικονομική, εμπορική και ηθική ζημία που αυτή υπέστη λόγω της πλημμελούς συμπεριφοράς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,
- να καταδικάσει εν πάση περιπτώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε όλα τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, εταιρεία παροχής υπηρεσιών, με την οποία, σύμφωνα με τα όσα η ίδια είπε, ήρθε επισήμως σε επαφή ένας εκπρόσωπος του καθού θεσμικού οργάνου προκειμένου να της ανακοινώσει ότι της είχε ανατεθεί ή σύμβαση, για την οποία είχε υποβάλει υποψηφιότητα, έχουσα ως αντικείμενο την παροχή εξωτερικών υπηρεσιών μεταφοράς προσώπων από αυτοκίνητα με οδηγούς, κατά τις συνεδριάσεις στις Βρυξέλλες, αντιτίθεται στην ανάκληση της επίμαχης προκηρύξεως διαγωνισμού και την κίνηση νέας διαδικασίας για τη σύναψη συμβάσεως.

Διευκρινίζεται συναφώς ότι, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού και την επίδικη σύμβαση-πλαίσιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπήγαγε τη σύμβαση-πλαίσιο και τις απορρέουσες από το διαγωνισμό συμβάσεις στον λουξεμβουργιανό νόμο, προβλέποντας επίσης ότι η δικαιοδοτική αρμοδιό-

τητα ανήκει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αποκλεισμένου οποιουδήποτε άλλου δικαιοδοτικού οργάνου.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι υφίσταται παράβαση των άρθρων 1134, 1134-1 και 1135 του λουξεμβουργιανού Αστικού Κώδικα, καθώς και παραβίαση των γενικών αρχών της συμβάσεως-νόμου και της καλόπιστης εκτελέσεως των συμβάσεων. Επιμένει συναφώς στο γεγονός ότι η επίδικη σύμβαση ανατέθηκε κατόπιν έγχυρης, δημόσιας και άνευ όρων συμπάσεως βουλήσεων.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ακόμη και αν υποθεθεί ότι δεν επήλθε εν προκειμένω πραγματική ή εικονική σύμβαση, quod non, πρέπει να διαπιστωθεί η ύπαρξη πταίσματος εκ των διαπραγματεύσεων, αφενός, κατά την προ της συμβάσεως φάση, αφετέρου, κατά παράβαση ιδίως των άρθρων 1382 επ. του λουξεμβουργιανού Αστικού Κώδικα, καθώς και του διατάγματος του Μεγάλου Δουκάτου, της 27ης Ιανουαρίου 1994, περί εφαρμογής στο λουξεμβουργιανό δίκαιο των οδηγιών ΕΟΚ σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις έργων, προμηθειών και υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, όλα τα απαιτούμενα από τους υποψηφίους στοιχεία περιλαμβάνονταν προσηκόντως μεταξύ των στοιχείων που η προσφεύγουσα υπέβαλε, σύμφωνα με το άρθρο 29 του τίτλου II του προπαρατεθέντος διατάγματος του Μεγάλου Δουκάτου. Ομοίως, το άρθρο 23 των γενικών όρων της συμβάσεως που θεσπίστηκαν με τον εν λόγω κανονισμό καθιστά δυνατό τον αποκλεισμό ενός προμηθευτή από τη συμμετοχή στη σύμβαση μόνο στις περιοριστικές περιπτώσεις που αναφέρει, εντελώς ξένες, κατά την προσφεύγουσα, προς την παρούσα περίπτωση.

Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα καταλήγει στο ότι το καθού θεσμικό όργανο είχε πλημμελή συμπεριφορά, ακόμη και καταχρηστική, αγνοώντας και εμπαίζοντας τα συμφέροντά της. Πράγματι, αν το καθού δεν είχε την πρόθεση να εκτελέσει τη σύμβαση ή/και θεωρούσε ότι δεν συνήφθη καμία σύμβαση, είναι ιδιαίτερα καταχρηστικό και επιζήμιο το να απαιτεί από την προσφεύγουσα μια δαπανηρή, επείγουσα και ιδιαίτερα κινητική προετοιμασία, από άποψη χρόνου, ενέργειας και κόστους, μιας συμβάσεως για την οποία λαμβάνεται απόφαση να μην εκτελεστεί ή ως προς την οποία διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι είναι ανύπαρκτη.

Προσφυγή της Marta Alvarez-Cotera κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 1996

(Υπόθεση T-204/96)

(97/C 54/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Marta Alvarez-Cotera, εκπροσωπούμενη από τον Gerald van der Wal, δικηγόρο στο Supreme Court Ολλανδίας, του γραφείου Barents & Krans, Advocaten Notarissen, Brussels, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. May, άσκησε, στις 9 Δεκεμβρίου 1996, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.